

то се поставя пред тях с думите: „Friss Hexe und verreck!“¹³⁵.

„Тук трябва да отбележа, че трансилванските цигани катунари използват за grumus merdae¹³⁶ още и израза Hirte (feris)“ (Влислоцки). За лечение на кашлица при животните от копитата на първия ездитен кон се взима пръст или прах и се слага в устата на страдащото животно с думите:

„Prejiál te náñi yov ável!“

„Да си върви и повече да се не връща!“

За да бъде конят винаги пъргав и жизнен, по време на нащърбването на луната гърбът му се натрива с чесън, като в това време се изричат думите:

*„Miseç ándre tut,
O beng the çal but!
Laçes ándré tut
Açel ándre tut!“*

*„Злото в тебе
дявола да храни!
Доброто в тебе
вътре да остане!“*

Но ефектът е много по-голям, ако чесънът се увие в дрипа от дрехите на някой обесен и мястото се натрие с нея, в което съзираме останки от най-старото вещерство, още преди шаманизма, прибегващо до най-долни и вулгарни методи за внушаване на страхопочитание и вяра. По всяка вероятност това е най-ранната форма, в която се е проявила магията или способността да се контролира невидимото или свръхестественото, и е особено интересно наблюдението, че тя се е съхранила и до днес и че светът продължава да предлага всички нейни вярвания ab initio¹³⁷.

Съществува едно много любопитно вярване или правило, свързано с употребата на песни при омагьосването на вещици или при предотвратяването на техните собствени магии. То е,

---

¹³⁵ „Яж, вещице, и пукни!“ (нем.) – б. пр.

¹³⁶ Купчина изпражнения (лат.) – б. пр.

¹³⁷ От самото начало (лат.) – б. пр.